

Danmark anerkendte trossamfund. 2) Disse støttes traditionelt af staten ved at få arealer stillet til rådighed af denne »på lempelige vilkår« til kirkebyggeri og lignende. Begge disse påstande er urigtige: 1) Islam eller muslimerne er ikke et af de i Danmark anerkendte trossamfund. 2) Disse har i nyere tid normalt ikke fået indrømmelser som dem, der her er givet muslimerne. Dette fremgår klart af en udtalelse i 1981 af ambassaderåd Preben Eider i Udenrigsministeriets protokol: »Fremmede lande finder altid selv en grund – eventuelt under bistand af en dansk sagfører – når de skal etablere sig i Danmark med ambassade, kulturinstitution eller erhvervsvirksomhed« (Berlingske Tidende den 28. juli 1981), og det bekræftes af samtidige udtalelser af generalsekretæren for den romersk-katolske kirke i Danmark, pater A. Dekkers, og af næstformanden i Mosaik Troessamfund, Erik Guttermann, der begge gav udtryk for overraskelse over statens store imødekommenhed over for muslimerne, idet denne imødekommenhed ikke havde noget modstykke i statens forhold til deres trossamfund, der dog hører til de anerkendte (Kristeligt Dagblad den 4. august 1981). Når forsvarsministeren til støtte for sine urigtige påstande også griber til henvisninger til indrømmelser fra statens side over for tyske, svenske og norske kirker her, viser det blot hans desperate mangel på holdbare argumenter. Disse kirker er jo nemlig enten dele af den danske folkekirke eller i hvert fald af den evangelisk-lutherske kirke, som ifølge vores grundlovs § 4 er den danske folkekirke.«

Søren Krarup skriver den 26. marts 1991 følgende i Ekstra Bladet: »Der hersker religionsfrihed i Danmark! Jo, vist er der religionsfrihed i Danmark, men det indebærer ikke, at den danske stat skal forære en stor og kostbar byggegrund til muhamedanerne. Religionsfrihed vil sige, at muhamedanerne har frihed til at købe en grund og opføre en moské og dyrke deres religion. For egne midler. Danmark er i religiøs henseende forpligtet til at støtte den evangelisk-lutherske kirke og den alene. Det betyder, at der hersker ikke religionsfrihed i Danmark i den forstand, at alle religioner er stillet lige: Den evangelisk-lutherske kirke har en fortrinnsstilling. Den katolske kirke understøttes ikke af den danske stat. Den jødiske menighed heller ikke. Islam lige så lidt.«

Benson Joel er nigeriansk præst og fortæller i et interview i Kristeligt Dagblad den 23. april 1991 om muslimske chikanerier, forfølgelser, afbrændinger af bygninger, overgreb og mord på kristne. »Når danskerne taler om dialog mellem islam og kristendommen, aner de ikke, hvad de snakker om. Den islamiske fundamentalisme er som et kræftsår, der breder sig«, siger Benson Joel. »Hvis det var danskerne selv, der forlangte en moské, var det en anden sag. Men her er der jo tale om en muslimsk missionsindsats udefra, finansieret af midler udefra, og så må man sige stop. Ingen udefra ville få lov til at komme og bygge en kristen kirke i Nigeria. Præsterne i moskeerne ophidser muslimerne til at overfalde de kristne, ofte med dødelig udgang, og myndighederne griber ikke ind«, fortæller Benson Joel.

Ole Hyltoft skriver den 23. januar 1991 i Ekstra Bladet: »Den samme trosretning og de samme personer, der vil myrde Rushdie, vil nu opføre en moské og et kulturcenter på Amager nær ved Langebro. Deres kirke er sådan en, der udsteder dødsdomme over uskyldige mennesker og forlanger af de troende, at de skal udføre dødsdomme. At kirkegængerne altså skal være forbrydere.«

Muslimer er mange ting, der findes mange forskellige retninger inden for islam. »Den ærværdige Komité«, der står i spidsen for mosképrojektet, repræsenterer ikke alle 60.000 muslimer her i landet, det fremgår bl.a. af følgende:

Abdul Salam Madsen fra Ahmadi-muslimerne i Hvidovre udtaler i B.T. den 21. februar 1991: »De muslimer, der bygger moskeen på Amager, betragter Ahmadi-muslimer som vantro. Jeg kan ikke se, hvordan man kan lave et center for hele islam. Hvordan skal de palæstinensiske muslimer f.eks. være sammen med de saudiarabiske muslimer?«

Ahmad Abulaban fra den arabiske moské på Vesterbrogade udtaler i Ekstra Bladet den 19. marts 1991: »Der er i forvejen 43 moskeer i Danmark. De er opstået ud fra behov fra herboende muslimer. Man skal lade de herboende muslimer varetage deres egne sager.« En anden fremtrædende muslim Abdul Wahid Pedersen siger: »Det er forkert, at diplomater i kraft af deres status står i spidsen for projektet.«

På trods af, at høringsfristen endnu ikke var udløbet, og på trods af, at Københavns Kommune ikke havde givet tilladelse til det, gik den